

PATLAFON

Informačník pro amatérské patlálky
&
ČeskoSlovenský maliarsky klebetník

09. prosinec 2012

Milí patlálkové a vážení, ba dokonce velevážení přátelé a příznivci!

Opět je zde obtížný (obtěžující) plátek, který máte možnost hned v tuto chvíli poslat do spamového koše a šéf-pisálka taky poslat kamsi, třeba k čertu. Pokud tak ovšem neučiníte, projevíte hrdinského ducha a možná se i něco nového či praštěného dozvíte. Protože opakování je matka moudrosti, ale také nuda, vezmeme informace zase z jiného konce, snad si každý tu „svoji“ stejně najde.

Náš společný přítel, spolku „dřevohostických“ plenéristů dobře známý František Evžen Kunst, který nezkaží žádnou bžundu o srandě ani nemluvě, se ujal pracného úkolu sestavit almanach z děl málo známých (ale v budoucnu třeba světově známých) malířů a výtvarníků. Kdo chcete vstoupit do dějin umění, odložte zbytečnou skromnost a s přiměřenou mírou sebekritičnosti se mu ozvěte. Pro jeho „almanach“ je připraveno toto úvodní slovo:

Kdysi se“věřilo“ a leckdo tomu věří dodnes, že práce polidštila opici. Ukazuje se však, že nejen opice, ale celá řada živočišných druhů dokáže vykonávat práci a to i s pomocí byt primitivních nástrojů. Zde tedy asi ta hranice mezi lidmi a ostatními živočichy neleží. Duševní a duchovní rozdíl se projevuje spíše v oblasti náboženské víry jakkoliv primitivní a ve schopnosti vytvářet umělecká díla. Oba tyto projevy lidského ducha jsou zdánlivě zcela nesmyslné, pro život tvora vymaňujícího se z živočišné říše zcela zbytné a pro přežití jedince i druhu nepotřebné. Platilo to před statisíci i miliony let na úsvitu dějin lidstva, platí dnes u primitivních lesních národů, platí to i ve zcela moderní době a v moderním prostředí. Teprve tvor, který jednoduchými čarami na stěně nějaké jeskyně a opáleným klacikem načrtl zadaný úlovek, projevil zárodek víry i zárodek umění. Objevil či stvořil i sám sebe jako člověka. Toto už lidem zůstalo. Stále v něco i něčemu věří a stále něco tvoří, zdobí, zobrazují, fabulují, domýšlejí. I vědomé bezvěrectví je svým způsobem víra, i neschopnost se umělecky vyjádřit může být nahrazena schopností umění v nějaké míře vnímat a konzumovat. Každého laika osloví ten či onen obraz, design předmětu denní potřeby, balet či krasobruslení, socha, film nebo zámecký park, lidové ornamenty, rytiny na starých zbraních, fotbalové dresy či heraldické erby. Možná ne všechno z toho, ale zcela imunní je jen ten, o němž veřejné mínění tak jako tak usoudí, že je to primitiv, tedy ne zcela plnohodnotný člověk.

Umění je dnes nejen formou seberealizace a umělcova výpověď o světě a duši, ale také způsobem obživy, předmětem sběratelské vášně, obchodu v tom lepším slova smyslu, byznysu v tom horším slova smyslu. Jsou vytvářeny sbírky, plněny galerie a musea, vznikají nevinné kopie i falsifikáty slavných děl. I ve válečných vřavách, kdy cena lidského života klesá k nule, jsou věnovány velké prostředky a úsilí na záchranu uměleckých děl (i v obleženém hladovějícím Leningradě byly sochy

opatřeny vysokými náspy), obrazy či sochy se brání i loupi, ukrývají ve štolách a betonových bunkrech. Mnohdy se proto i ztratí ze světa, protože nepřežije nikdo, kdy by jejich úkryt znal (jantarová komnata). Vylupují se hroby, drancují archeologická naleziště, vykrádají kostely. Hlad po umění je velký.

Ovšem tento hlad po umění je do značné míry také forma zaslepenosti. „Hladovějící“ často hledí na artefakt jako na cosi podobného obchodovatelnému cennému papíru. Cenné papíry se nakupují ve víře, že budou časem zhodnoceny, že se najde v budoucnu kupec, který za ně zaplatí vyšší cenu, než za jakou byly pořízeny. Tato spekulace může a nemusí vyjít, zvláště není-li podložena nějakou skutečnou užitnou hodnotou. Přitom je přehlížen prostý fakt, že největšího zhodnocení se dočkají díla neznámých umělců. Mnohý z nich maluje amatérsky jen tak pro radost, bez naděje na možný prodej díla (ani netuší, proč by měl svá díla prodávat, jsou to přece jeho „děti“). Mnohý obrazy nikde nevystavuje, ty pak většinou zůstávají jen v kruhu rodinném, příbuzenském či přátelském, často jsou vyhozeny a zničeny. Záslužné je proto úsilí každého, kdo se bez naděje na zisk snaží představit ne-li světu, pak alespoň širšímu okruhu lidí tyto umělce, kteří jsou v dobrém slova smyslu pokračovateli oněch tvůrců, z jejichž rukou vzešla díla v Altamíře nebo Věstonická Venuše. Ostatně i takový zjev na nebi malířské slávy jako Vincent van Gogh byl vlastně celoživotním amatérem, který prodal pouze jediný obraz. Svě proslulosti se již nedožil. Kdo tedy může vědět, že povědomost o tvůrcích dnes neznámých (a zdánlivě bezejmenných) nepovede nakonec ke zrodu nových slavných jmen? Vždyť tzv. znalci umění byli již mnohokrát deklasováni geniálními kopisty a podvodníky, jejich názory znehodnotila nevypočitatelná budoucnost, díla jimi bezuzdně zkritizovaná jsou světoznámá a kritici beznadějně zapomenuti. Jistěže ne každý neznámý amatér dojde slávy. Ale i kdyby to byl jen jeden z velmi mnoha, úsilí vynaložené na tvorbu různých sbírek amatérského umění, almanachů, autorských profilů, výstav a výstaviček nebude činností marnou. Marné není ani úsilí těch, kteří proslulosti nikdy nedojdou. Amatéři totiž tvoří především pro radost z tvorby a jejich radost je vznikem výtvarného díla završena. Různá formální i neformální sdružení amatérských umělců vytvářejí atmosféru vzájemné inspirace. Skutečnost, že se dílo líbí dalším lidem v rodině, v okruhu známých i neznámých je už jen jakýsi přídavek k tvůrčí radosti navíc. A je to současně malinká naděje, že se dílo nakonec může líbit i lidem na druhé straně zeměkoule – dnes, zítra, za rok nebo za sto let. K tomu stačí dost málo a hodně současně – dílo zachovat, zdokumentovat a vystavit očím širší veřejnosti.

Hony Šafra, Dřevohostice, 15.7.2012

František E. Kunst (s mými sympatiemi v zádech) vás tedy i touto cestou prosí o spolupráci, rád by vás do tohoto almanachu, který prvoplánově vyjde na CD (s možností individuálního tisku), také zařadil. Vyberte ze svých děl to, co vy nebo vaše blízké okolí považuje za nejlepší a spojte se s „dědkem B“ ☺ F.E.Kunstem na adrese e-mailové KunstEvzen@seznam.cz nebo poštovní: **Evžen Kunst, Sokolská 622/97, 760 01 Zlín**. Dotazy, o nichž si myslíte, že by mohly mít obecnější charakter, můžete též posílat na notoricky známou adresu cmuchalek@centrum.cz - využijeme je v některém z dalších vydání tohoto plátku. Pokud si nejste vlastním výběrem jisti a máte svá díla vystavena na webových stránkách, můžete též E.F.K. požádat, aby si s z nich vybral sám (musíte pochopitelně udat adresu těch webových stránek). Nemějte trému, budete v dobré společnosti (a doma vám nebudou nadávat kvůli špatným kamarádům). Mohu potvrdit, že EFK je nakloněn i konstruktivním připomínkám, doplňkům a nápadům.

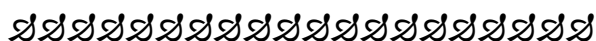
Přírůstky ve WORLDARTS:

V galerii **WORLDARTS** se v minulých týdnech objevily nové přírůstky nejen obrazů, ale i nová tvůrkyně. Dovolím si je tedy v naší patlálkovské komunitě uvítat další „koňomalířku“

Lidku SALONOVOU a její (zatím dva) koně, požádat ji, aby přidala celou chovatelskou stanici, a všechny ostatní vyzvat, aby si obrazy prohlídli a případně slovně (či dokonce finančně) ocenili.

Nezanedbávejte prosím hlavní stránku WORLDARTS, která Vám umožňuje rychlou orientaci v nových přírůstcích nových obrazů. Pamatujte, že tak jako Vy, i druzí očekávají Vaše komentáře, a pokud sami nikoho nekomentujete, nedivte se, že nikdo nekomentuje Vás. Jak se do lesa volá, tak se z obrazárny ozývá, praví staré přísloví. Zátíší Marvanky Danhoferové, zvířecí portréty Sun Hubáčkové nebo fotorealistické portréty a „pilcherovsky“ romantické obrázky pro mladé dívky z tužky Janef F. stojí za zkouknutí.

Stále dochází nejrůznější dotazy k plenérům v Dřevohosticích a v Doudlebách. Co se **Doudlebského plenéru** týče, táta-máma akce Pavel P. poslal tyto zatím hodně předběžné informace:

... Byl jsem minulý víkend v Doudlebách a mluvili jsme také o plenéru, takže zde jsou nejčerstvější informace:

K dispozici bude celé patro "sýpky", Petr (P.Dujka, zámecký pán – pozn. redakce) ho chce dát k dispozici místním i vzdálenějším výtvarníkům na celou sezónu - za mírný poplatek, který by mu kryl náklady za osvětlení, hlídání a podobně.

Celé léto by mohli mít malíři možnost se prezentovat a prodávat své díla - hlavně lidé neplenérští, my bychom je potom doplnili a dorazili.

Akce by vyvrcholila naším plenérem s vernisáží dne 31.8.2013 (sobota).

Ta by měla trochu odlišný program - vymysleli jsme:

- od 14:00 by nastoupila kapela a hrála by pro dobrou náladu

- o cca 15:00 bychom vstoupili do programu, přivítali lidi, představili plenéristy, atd. atd.

- občerstvení bychom nezajišťovali - Petr a spol. by točili pivo, grilovali klobásy, vařili kafe - samozřejmě za peníze

- my, co bychom ušetřili na občerstvení pro hladové a vysušené krky návštěvníků - koupili bychom nějaké ceny pro děti a zorganizovali bychom soutěž

Kdo se o zámek zajímá trochu více, ať už proto, že už tam byl, nebo proto, že by se rád zúčastnil, nechť klikne na následující odkazy:

<http://hony.safrovi.eu/ZamekRozc.htm> - rozcestník pro zámek Doudleby

<http://hony.safrovi.eu/forum/text.php?id=1052> – rozhovor Fora NARUBY se zámeckým pánem Petrem Dujkou

<http://hony.safrovi.eu/ZamekPlener.htm> - fotky z plenéru 2009

a díky kámošce Ildi Csölle, která nám následujícím odkazem zaslala, můžete si zopakovat listopadový tv-pořad s paní hraběnkou Eleonorou roz. Bubna-Litic, majitelkou zámku:

<http://vikend.nova.cz/clanek/novinky/vikend-13-11-eleonora-dujkova-v-podzamci.html>

Z toho všeho byste měli být zatím takříkajíc „zcela v obraze“ – až budou další podrobnosti, nepřijďte o ně.

Stran letního **Dřevohostického malování** zatím žádná aktualizující zpráva není, ale protože dotazy těch, kteří se toho ještě nezúčastnili, se opakují, lze je alespoň zčásti „do obrazu“ uvést několik následujícími řádky:

Akce se koná tradičně vždy v červenci (dříve pod jiným názvem) v městysi Dřevohostice na jemu patřícím zámku. Ubytování jsme bývali v jedné z postranních budov, naposledy však přímo v zámeckém „Vladislavském“ sále (to jsme si pokřtili sami). Aby nebyl někdo zklamán - úroveň ubytování odpovídá luxusnější turistické hromadné ubytovně (tedy žádné dvoulůžkové pokoje s komorníkem) s výborným zázemím sociálním a kuchyňkou. Stravujeme se zpravidla v restauracích ve Dřevohosticích nebo v blízkém okolí, snídaně a večeře si zařídíme z vlastních zdrojů přímo na zámku, některá večeře (1 – 2) mohou být společné v rámci posezení u ohně, grilu či společenské akce. Nálada je přesně taková, jakou si vytvoříme, až dosud vždy výborná (pro vyložené pesimisty a škarohlídy to není, ale žádný nováček nemusí mít obavy a trému, zatím každý zapadl do party během několika minut). Standardní délka je jeden týden, ale občas se někdo kvůli pracovním povinnostem zúčastní třeba jen na několik dní, roli také hraje vzdálenost od místa bydliště, jet přes republiku kvůli jednomu nebo dvěma dnům nemusí být zrovna efektivní.

Státně-občanské složení bývá česko-slovenské, jazyková bariéra nebyla zatím pozorována.

Osobami, jimž je za všech okolností vzdávána patřičná úcta jsou představitelé městyse a Jirka Kastelán, jakož i naši místní tátové-mámové akce Olin a Péťa Tygřík (navzdory matoucí přezdívce je to nestárnoucí dívka).

Programem je společné (nebo individuální) malování plenérové nebo ateliérové, v zámku, v zahradním altánu, v blízkém či vzdálenějším okolí (dle dohody, chuti, zájmu a vzájemných sympatií), nakukování přes rameno, koukání, jak to kdo dělá a jak mu to jde.

Finančně – doprava a stravování vlastní, minule jsme si za 75.- od zámku vypůjčili ložní prádlo a 500.- jsme složili do společného fondu (na společné večeře, potraviny pro veřejnou vernisáž, nějaké množení propagačních materiálů a podobné věci společného zájmu). Důvod k nějakému zásadnímu zvýšení zatím není.

 Pro členy klubu „toho Němce Alzheimer“: Dřevohostické malování 2013 – 13. – 20. 7. 2013 Doudlebský plenér 29. 8. – 1. 9. 2013 Sběr přihlášek zájemců na obě akce bude řádně odstartován.
--

~~~~~

Přišlo několik dotazů, týkajících se malířské techniky (úpravy podkladu, lakování) a k tomu se sešlo i několik odpovědí. Vcelku to dává dost podkladů na urychlené vydání dalšího čísla PATLAFONU, a nebudeme proto vydání tohoto čísla již dále zdržovat – čtení máte zatím dost, a hlavně vědomí, že nespím(e) a myslím(e) na Vás. V zásobníku máme připraveny i další obrázky do cyklu „LÍBÍ SE MI...“ takže další čísílko očekávejte v horizontu několika dnů.

~~~~~

PATLAFON – samizdatový plátek určený k informačnímu obtěžování malířské komunity. Obtěžování se lze zbavit hláškou na adrese cmuchalek@centrum.cz, obzvláště pikantní hlášky jsou vítány. Vychází pravidelně nepravidelně, bez souhlasu státních byrokratů.

